

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121425783
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6121425783.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 247 85 199, zastúpený: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., so sídlom Eliščino nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 014 35 400, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., E. F. G. H. I. E. J. K., L. X, XXX XX M. - N., o zaplatenie 29.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie úroku z úveru v sume 412,89 eur, v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sume 195 eur a poplatkov v sume 24 eur.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 29.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 29.000 eur od 8.12.2020 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v splátkach, pričom prvých päť mesačných splátok v sume po 50 eur splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku a od šiestej mesačnej splátky v sume po 500 eur, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

20

5Csp/103/2021

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 29.000,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 29.000,- eur od 1.12.2020 do zaplatenia, úrokov z omeškania v sume 195,- eur, úroku z úveru v sume 4682,04 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 24,- eur a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca Žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a, s., so sídlom Tomášikova 48,832 37 Bratislava, IČO:100151653 (ďalej len „Sporiteľňa“ alebo „pôvodný veriteľ“) uzatvorili dňa 08.08.2019 zmluvu o splátkovom úvere č. 5161318039. Na základe tejto Zmluvy poskytla Sporiteľňa Žalovanému bezúčelový úver vo výške 29.000,00 eur. Úver bol čerpaný dňa 08.08.2019. Žalovaný sa zaviazal úver hradiť formou mesačných splátok v celkovom počte 96 splátok, pričom splátka bola splatná vždy k 17. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, tj. 17.09.2019, a posledná splátka bola splatná 97 mesiacov po uzatvorení Zmluvy tj. 17.08.2027. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v Zmluve samotnej, a to vo výške, ktorá je uvedená v úvodnej časti zmluvy s názvom „Základné podmienky“ a zároveň poplatok za poistenie vo výške 0,00 eur mesačne a poplatok za vedenie účtu vo výške 0,00 eur. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali 10.025,63 eur. Žalovaný mal úver uhradiť najneskôr do dňa 17.08.2027. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť tak činila 39 025,63 eur. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy a dňa 30.10.2020 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaný úver neuhradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil dňa 30.11.2020 úver za predčasne splatný. Žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi 0,00 eur. Žalovaný bol ku dňu zosplatnenia úveru tj. ku dňu 30.11.2020 povinný uhradiť právnenmu predchodcovi súčasného veriteľa celkovo: 484,90 eur. Listom zo dňa 17.12.2020 pôvodný veriteľ upozornil žalovaného, že je v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splatnej pohľadávky. Zároveň bolo Žalovanému dané do pozornosti, že pôvodný veriteľ je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Predmetná pohľadávka vrátane jej príslušenstva bola na Žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 s účinnosťou odo dňa 29.03.2021. Na súčasného veriteľa bola postúpená pohľadávka vo výške 33.620,38 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 29.000,00 eur, zmluvného úroku vo výške 4.034,75 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 195,00 eur a pôvodných poplatkov vo výške 24,00 eur. Žalovanému bola zmena veriteľa oznámená listom pôvodného veriteľa zo dňa 30.03.2021. Žalobca sa v prospech žalovaného ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať len sumy vyplývajúce zo samotného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru so zákonným úrokom z omeškania a zmluvný úrok vo výške 9,1 % p.a. z dlžnej istiny vyčíslený od prvého dna nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do podania žaloby. Zmluvný úrok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je zo strany žalobcu uplatňovaný s poukazom na právoplatné uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, ktoré vo svojom odôvodnení uvádza, že veriteľovi patrí nárok dohodnuté zmluvné úroky aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

Žalovaný sa k žalobe žalobcu v podanom odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v predmetnej veci dňa 2.8.2021 uviedol, že nepopiera, že si vzal úver vo výške 29.000,- eur od banky, pričom peniaze boli použité na rekonštrukciu rodinného domu, avšak bol mu zablokovaný účet v banke z dôvodu dlžného výživného. Od septembra 2019 do novembra 2019 nemal príjem. Od novembra 2019 bol žalovaný vo výkone väzby a od 6.7.2020 je vo výkone trestu. Na vyrovnaní dlhu má záujem. Žalovaný požiadal o možnosť uhradiť dlh v splátkach. spočiatku aspoň po 50,- eur mesačne a po ukončení výkonu trestu, od mesiaca december 2022 aj splátkami do 1000,- eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0217/2021/CE z 23.3.2021, Výpisom z Obchodného registra žalobcu na, Zmluvou o splátkovom úvere z 8.8.2019, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Zostavou prehľadu úveru č. 5161318039, Výzvou z 30.10.2020, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 2.12.2020 s kópiou obálky s doručenkou, Výzvou z 17.12.2020, Oznámením o postúpení pohľadávky z 30.3.2021, Identifikáciou pohľadávky k zmluve o postúpení, podacím hárkom č. EPH241857059, Predžalobnou výzvou z 1.6.2021, Odporom žalovaného podaným na súde 9.8.2021, Vyjadrením žalobcu k podanému odporu, Vyjadrením žalobcu z 17.12.2021, Vyjadrením žalobcu z 28.12.2021 s prílohami, a to výpisom z účtu úveru č. 5161318039, výzvou z 30.10.2020 a poštovým podacím hárkom č. EPH216204421, dokladom zo sledovania zásielok ohľadne zásielky č. RF067843860SK, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 2.12.2020 a kópiou obálky s doručenkou, výzvou z 17.12.2020, poštovým podacím hárkom č. EPH222731118, dokladom zo sledovania zásielok ohľadne zásielky č. RF067926516SK, oznámením o postúpení pohľadávky z 30.3.2021, podacím hárkom č.

EPH234377692, dokladom zo sledovania zásielok ohľadne zásielky č. RF436368858SK, splátkovým kalendárom úveru, vyjadrením žalovaného doručeným súdu 28.12.2021 a Tlačivom pre dokladovanie pomerov z 1.7.2022 s prílohami, dokladmi o pracovnej odmene žalovaného vo výkone trestu, daňovým priznaním žalovaného za rok 2021 spolu s potvrdením o podaní dňového priznania, výpis klasifikácie žalovaného zo Strednej odbornej školy priemyselných technológií, Učňovská 5, Košice za školský rok 2021/2022, Oznámenie MVSR z 30.11.2020 o výkone zrážok z výsluhového dôchodku, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zo dňa 14.6.2022, správou OR PZ vo Vranove nad Topľou, okresný dopravný inšpektorát zo dňa 14.6.2022, správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice – Šaca z 15.6.2022 s prílohou – rozúčtovaním pracovnej odmeny, odpoveďou na lustráciu v bankách ohľadne žalovaného, vyjadrením žalobcu z 27.7.2022 s prílohou – dokladom o skúmaní bonity žalovaného, vyjadrením žalovaného zo dňa 12.9.2022, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 8.8.2019 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5161318039, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 29.000,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 9,10% ročne v deň uzatvorenia zmluvy banka poskytla zľavu z úrokovej sadzby - po zohľadnení zľavy 7,60%. Výška RPMN bola 7,99% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 96 mesačných splátkach po 406,54 eur, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 17.9.2019 a konečná splatnosť úveru bola 17.8.2027. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 39.025,63 eur.

Ako vyplýva z čl. III bodu 1. Záverečných ustanovení zmluvy súčasťou Zmluvy sú: a) Všeobecné obchodné podmienky K. K., O., s účinnosťou od 1.1. 2015 (ďalej „VOP“), b) Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., s účinnosťou od 1. 1. 2015 (ďalej „POP“), c) Sadzobník d) podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt poskytuje.

Podľa čl. III bodu 2. Záverečných ustanovení zmluvy súčasti Zmluvy sú prístupné na Obchodnom mieste a na P..

V zmysle čl. III bodu 4. Záverečných ustanovení zmluvy Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v Zmluve sa budú riadiť POP, VOP a právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Výzvou zo dňa 30.10.2020 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 30.10.2020 je v omeškaní so splácaním sumy 5879,58 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Na pošte bola zásielka s výzvou podaná 30.10.2020 a neprevzatá v odbernej lehote, pričom na pošte bola uložená 3.11.2020.

V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 2.12.2020 právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 30.11.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní. Výzvu žalovaný podľa žalobcom predloženej kópie obálky s doručenkou neprevzal v odbernej lehote a na pošte bola zásielka uložená dňa 7.12.2020.

Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 17.12.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 32.476,70 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 23.12.2020.

Oznámením o postúpení pohľadávky z 30.3.2021 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávka z úveru č. 5161318039 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok

č. 0217/2021/CE uzatvorenej dňa 23.3.2021 postúpená na žalobcu. Zásielka s oznámením odoslaná žalovanému 30.3.2021 a doručená 1.4.2021.

Pohľadávka voči žalovanému bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0217/2021/CE uzatvorenej dňa 23.3.2021 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. V prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0217/2021/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy (identifikácia pohľadávky).

Predžalobnou výzvou zo dňa 1.6.2021 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 33.870,65 eur najneskôr do 11.6.2021. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 4.6.2021 ako je zrejme z pripojeného podacieho hárku.

Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že skutočnosti žalovaným uvádzané v odpore nie sú relevantné a nie sú spôsobilé spochybníť platnosť uzatvorenej zmluvy. Ponúkol žalovanému možnosť uzatvoriť zmier, predmetom ktorého bude zaplatenie nároku žalobcu v mesačných splátkach podľa finančných možností žalovaného s tým, že celková suma bude zaplatená v dobe 60 mesiacov.

V podaní z 17.12.2021 žalobca uviedol, že žalovanému bolo poskytnutých 29.000 eur, ktoré boli vyčerpané dňa 8.8.2019. Žalovaný neuhradil v prospech predmetného záväzku žiadnu, ani len čiastočnú splátku. Poplatok za spracovanie úveru bol dohodnutý v čl. I. ods. 1. (strana 2 hore) Zmluvy o splátkovom úvere č. 5161318039 zo dňa 8.8.2019 (ďalej len „Zmluva“), vo výške 0,- eur. V zmysle čl. I. ods. 1. Zmluvy bola úroková sadzba po zohľadnení zľavy stanovená vo výške 7,60 % p.a. v deň uzatvorenia zmluvy a úrok z omeškania bol dohodnutý v sadzbe 5 % p.a. Žalovaný nárok pozostáva z týchto položiek: a) dlžná istina vo výške 29 000,- eur, b) zmluvný úrok splatný ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 3.257,70 eur, c) poplatky splatné ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 24,- eur (t.j. poplatky za odoslané upomienky vo výške 24,00 eur), d) úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 195,- eur, e) zmluvný úrok vo výške 9,1 % p.a. z dlžnej istiny od prvého dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 2.12.2020 do dňa 15.6.2021 predstavujúceho deň podania žaloby vo výške 1.424,34 eur, f) úrok z omeškania vo výške 5% z istiny 29.000,00 eur od prvého dňa nasledujúceho po dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 1.12.2020 do zaplatenia. K podaniu predložil aj listinu „Zostava prehľadu úveru nad archívom“ , z ktorého vyplývajú skutočnosti uvedené v špecifikácii.

V doplnení vyjadrenia z 28.12.2021 žalobca uviedol, že z čl. II. ods. 1 zmluvy a predloženého výpisu z úverového účtu vyplývajú konkrétne čerpania jednotlivých častí poskytnutých finančných prostriedkov v celkovej výške 29.000,- eur dňa 8.8.2019, najmä v prospech vyplácania 3 iných záväzkov dlžníka vedených v K. K. a.s. a jedného ďalšieho záväzku vedenom v CETELEMe – takto: a) suma vo výške 16.422,29 eur bola čerpaná v prospech účtu č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX - Slovenská sporiteľňa a.s., b) suma vo výške 6.690,- eur bola čerpaná v prospech účtu č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX - Slovenská sporiteľňa a.s., c) suma vo výške 593,09 eur bola čerpaná ako vysporiadanie záväzku ku kreditnej karte v prospech účtu K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, 135826006 Slovenská sporiteľňa a.s., d) suma vo výške 3.300,- eur bola čerpaná ako vysporiadanie záväzku v inej peňažnej inštitúcii v prospech účtu č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, V.Š.: 498721100, e) zvyšok | celkovo poskytnutých 29.000,- eur bolo čerpaných vo výške 1.694,61 eur v prospech účtu č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, označeného v zmluve ako „účet na poskytnutie“. K aktívnej vecnej legitimácii Žalobca uvádza, že banka vykonala pred postúpením pohľadávky boli vo vzťahu ku klientovi v omeškani vykonané všetky zákonom požadované úkony k platnému mimoriadnemu zosplateniu predmetného úveru: 1) vyzvala klienta písomnosťou zo dňa 30.10.2020 k splneniu si povinnosti, o čom svedčí podací hárak č. EPH216204421 zo dňa 30.10.2020 a podľa dokladu z elektronického sledovania zásielok bola táto vrátená odosielateľovi dňa 27.11.2020, keďže nebola prevzatá v odbernej lehote. 2) oznámila klientovi predčasnú splatnosť úveru písomnosťou zo dňa 2.12.2020, o čom svedčí doručka, podľa ktorej bola poštová zásielka vrátená odosielateľovi, keďže nebola prevzatá v odbernej lehote; čiže úver

zosplatnil ešte pôvodný veriteľ. 3) Postupca opakovane vyzval klienta písomnosťou zo dňa 17.12.2020 k splneniu si povinnosti s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky, o čom svedčí podací hárok č. EPH222731118 zo dňa 21.12.2020 a podľa dokladu z elektronického sledovania zásielok (viď príloha č. 9.) bola táto doručená dňa 23.12.2020 4) Následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, bola pohľadávka postúpená na nového veriteľa v zmysle platných právnych predpisov, pričom banka zaslala klientovi Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.3.2021, o čom svedčí podací hárok č. EPH234377692 zo dňa 30.3.2021 a podľa dokladu z elektronického sledovania zásielok bola táto doručená dňa 1.4.2021. Žalobca k podaniu priložil okrem listín, na ktoré v podaní poukázal, tiež amortizačnú tabuľku.

V doplnení žaloby z 26.7.2022 žalobca uviedol, že žalobca si v podanej žalobe uplatňuje nárok zmluvný úrok splatný ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 3.257,70 eur. Žalobca po dôkladnom posúdení uplatneného nároku berie nárok v tejto časti vo výške 359,27 eur späť a naďalej si uplatňuje zmluvný úrok v sadzbe 7,6 % ročne z dlžnej istiny vo výške 29 000 eur v zmysle čl. I bod 1 zmluvy o splátkovom úvere č. 5161318039 vo výške 2 898,43 eur a to za obdobie odo dňa 09.08.2019, t.j. dňa nasledujúceho po dni čerpania úveru do 30.11.2020, čo predstavuje deň, kedy došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil zmluvný úrok vo výške 9,1 % p.a. z dlžnej istiny od prvého dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, tj. od 02.12.2020 do dňa 15.06.2021 predstavujúceho deň podania žaloby vo výške 1 424,34 eur. Po dôkladnom posúdení uplatneného nároku berie nárok v tejto časti vo výške 53,62 eur späť a naďalej si uplatňuje zmluvný úrok v sadzbe 7,6 % ročne v zmysle čl. I bod 1 zmluvy o splátkovom úvere č. 5161318039 vo výške 1 370,72 eur a to za obdobie odo dňa 02.12.2020, t.j. druhý deň nasledujúci po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti do 16.7.2021, čo predstavuje deň podania žaloby. Žalobca berie späť uplatnený úrok z omeškania vo výške 195 eur a poplatky vo výške 24 eur. Pôvodný veriteľ pre uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere kvalifikovane a s odbornou starostlivosťou posudzoval a overoval bonitu žalovaného a to v zmysle § 7 a § 8 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSU“) platného v čase uzatvorenia zmluvy. Túto skutočnosť žalobca osvedčuje finančnou analýzou/dokladom o skúmaní bonity žalovaného v bankovom registri klientskych informácií. Z predmetného dôkazu vyplýva, že v čase poskytnutia úveru deklaroval žalovaný príjem z titulu výsluhového dôchodku vo výške 830 eur. Náklady žalovaného na domácnosť činili 356 eur. Nakoľko splátka úveru vo výške 406,54 eur bola nižšia ako disponibilný zostatok vo výške 474 eur, podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov žalovaného bola splnená. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhol súdu, aby rozhodol v nasledovnom znení: „I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi istinu 29 000 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 29 000 EUR od 01.12.2020 do zaplatenia, úrok vo výške 4 269,15 eur. II. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavuje. III. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu 28.12.2021 poukázal na to, že od augusta 2019 do jeho umiestnenia vo väzbe bol prakticky bez príjmu. Povinnosť splácať úver a výživné oznámil vo väzbe a bolo mu oznámené, že jeho príjem bude presmerovaný im a všetky pohľadávky si bude plniť cez iný účet. Uviedol, že úver riadne a podľa možností splatí. Doposiaľ nebol oboznámený o zmene veriteľa, nebolo mu nič doručené. Má značne obmedzené možnosti doložiť nejaké rovnopisy.

Zo správy Úradu práce, soc. vecí a rodiny Vranov nad Topľou z 14.6.2022 bolo zistené, že žalovaný nepoberal a nepoberá žiadne dávky ani príspevky poskytované ÚPSVaR a nie je ani nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Zo správy Okresného riaditeľstva policajného zboru vo Vranove nad Topľou, Okresného dopravného inšpektorátu z 14.6.2022 vyplýva, že žalovaný je v evidencii motorových vozidiel evidovaný od 26.08.2015 až do súčasnosti ako držiteľ a vlastník osobného motorového vozidla s EČV: I., továrenská značka K. K. Q., rok výroby: 2008, vozidlo je v premávke.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca z 15.6.2022 vyplýva, že žalovaný je pracovne zaradený od 04.10.2021 na pracovisku v ústave s dohľadom Bautechnik 2, s malými prestávkami spôsobenými pozastavením prác na danom pracovisku. Podľa predloženého rozúčtovania pracovnej odmeny mu bola v období od októbra 2021 do apríla 2022 vyplatených 590,03 eur.

Z odpovede na lustráciu v bankách ohľadne žalovaného sú zrejme iba dva účty vedené v Slovenskej sporiteľni, a.s. so záporným a nulovým zostatkom a účet v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. s nulovým zostatkom.

Žalovaný vo vyplnenom tlačive pre dokladovanie pomerov ozrejmil svoje aktuálne príjmy vo výkone trestu, pričom uviedol, že je zároveň poberateľom výsluhového dôchodku v sume 814,- eur, z ktorého sú mu vykonávané zrážky v sume 629,49 eur. Je vlastníkom rodinného domu a osobného motorového vozidla K. K.. Zároveň uviedol, že má vyživovaciu povinnosť k piatim nezaopatreným deťom narodeným od roku 2007 do 2017), pričom výška riadneho výživného, ktoré je povinný platiť je 260,- eur mesačne. Na lieky a hygienu mesačne minie sumu okolo 150,- eur. K tlačivu priložil tiež doklady o príjme vo výkone trestu a zároveň daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2021, z ktorého je úhrn zdaniateľných príjmov od všetkých zamestnávateľov v sume 406,12 eur. Predložil tiež výpis klasifikácie zo Strednej odbornej školy priemyselných technológií, R. X, M. za školský rok 2021/2022 ako ja Oznámenie MVSR z 30.11.2020 o výkone zrážok z výsluhového dôchodku, z ktorého je zrejme, že je mu vykonávaná zrážka z výsluhového dôchodku celkovo v sume 629,49 eur.

Vo vyjadrení doručenom súdu 13.9.2022 žalovaný uviedol, že si je vedomý svojho záväzku a chce ho podľa možnosti uhradiť.

Prostredníctvom právneho zástupcu, žalobca na pojednávaní uviedol, že je presvedčený o skutočnosti, že v spore je aktívne veci legitimovaný, čo preukázal listinnými dôkazmi a to je platným zosplatením pohľadávky a následným platným zosplatením, k tomu prislúchajú listiny ako výzva pred zosplatením, oznámenie o zosplatení upozornenie na to, že pohľadávka bude postúpená a samotné oznámenie o postúpení pohľadávky. Žalobca doložil taktiež doklady zo sledovania doručenia týchto zásielok. V celom rozsahu sa pridržiava písomného vyhotovenia žaloby v zmysle čiastočného späťvzatia, navrhuje súdu, aby v tomto rozsahu súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi uplatnený nárok, vrátené trov konania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Ako vyplýva z § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa §145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

Podaním doručeným súdu dňa 27.7.2022 žalobca vzal čiastočne späť žalobu v časti o zaplatenie úroku z úveru v sume 412,89 eur, v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sume 195 eur a poplatkov v sume 24 eur, súd preto v tejto časti konanie zastavil.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah

zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzatvorená medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekvencovanejších občianskoprávných vzťahov.

Popretím úveru ako absolútného obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 8.8.2019 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5161318039, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 29.000,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 9,10% ročne v deň uzatvorenia zmluvy banka poskytla zľavu z úrokovej sadzby - po zohľadnení zľavy 7,60%. Výška RPMN bola 7,99% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 96 mesačných splátkach po 406,54 eur, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 17.9.2019 a konečná splatnosť úveru bola 17.8.2027. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 39.025,63 eur.

Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom s poukazom na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve). Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmarení právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (porovnaj R4/2021).

Žalobca v danom prípade predloženou doručenkou, výpismi z elektronického systému poštu o doručení zásielok a poštovými podaciami hárkami preukázal, že výzvy z 30.10.2020, 2.12.2020 ako aj 17.12.2020 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného. Žalovaný nepreukázal, že by oznámil právnenmu predchodcovi žalobcu inú adresu na doručovanie. Právny predchodca žalobcu tak mal za to, že doručuje zásielky do dispozičnej sféry žalovaného.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 23.3.2021 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0217/2021/CE, pričom v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0217/2021/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu – Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka – žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitimitácia žalobcu v tomto konaní.

K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

Výzvou zo dňa 30.10.2020 totiž oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 30.10.2020 je v omeškaní so splácaním sumy 5879,58 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Na pošte bola zásielka s výzvou podaná 30.10.2020 a neprevzatá v odbernej lehote, pričom na pošte bola uložená 3.11.2020.

Následne došlo listom z 2.12.2020 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy. Podľa predloženej obálky s doručenkou sa listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného dňa 7.12.2020, kedy došlo k uloženiu zásielky s výzvou adresovanou žalovanému na pošte.

Vyššie uvedené preukazuje splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to uplatnenie práva dodávateľa podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Následne listom z 17.12.2020 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 32.476,70 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na poslednú známu adresu. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 23.12.2020.

K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 23.3.2021, čo bolo žalovanému oznámené listom z 30.3.2021. Podľa žalobcom predloženého výpisu z internetovej stránky <https://tandt.posta.sk/> na základe podacieho čísla RF067835510SK bola zásielka s výzvou odovzdaná na poštovú prepravu dňa 20.10.2020. Listina bola doručená uložená na pošte dňa 26.10.2020. Zásielka s oznámením odoslaná žalovanému 30.3.2021 a doručená 1.4.2021.

Súd je ďalej povinný z úradnej moci zaoberať sa premlčaním žalobcom uplatneného nároku.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky. Veriteľ totiž svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu môže uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok.

Žaloba bola podaná na súde dňa 16.7.2021. Nepremičanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby. Premičanými by mohli byť splátky splatné pred 16.7.2018. Nakoľko v danom prípade bola zmluva uzavretá 8.8.2019 a prvá splátka úveru splatná 17.9.2019 (čl. I. bod 1. zmluvy), žiadna zo splátok spotrebiteľského úveru nie je premlčaná.

Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újinné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu mal nejaké údaje o výške príjmu žalovaného, ktorú skutočnosť uviedol iba samotný žalovaný v podanom odpore, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Samotný žalobca však súdu predložil iba Žalobca súdu predložil iba „Doklad o skúmaní bonity žalovaného“, ktorý predstavuje výpis z interného systému.

Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného, doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO prípadne výpis z bežného účtu, pri uzatváraní zmluvy. Nemal vedomosť o jeho prípadných vyživovacích povinnostiach. Súd nemá za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, teda kde tento býval, či vlastnil nehnuteľnosť alebo či býval v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jeho výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

Žalobca súdu predložil ako jediný dokument „Doklad o skúmaní bonity žalovaného“, ktorý predstavuje výpis z interného systému, žiadnym spôsobom neskúmal skutočné príjmy a výdavky žalovaného. Uvedené aspoň žalobca nepreukázal. Žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy vyživovaciu povinnosť k piatim nezaopatreným deťom, pričom nebolo preukázané, že by uvedená skutočnosť bola dodávateľovi známa. Pri skutočnom skúmaní výdavkov na strane žalovaného pri uzatváraní zmluvy, by uvedené skutočnosti nemohli ujsť z pozornosti právneho predchodcu žalobcu. Práve v obdobných prípadoch nie je smerodajné iba skúmanie príjmu, prípadne zadlženosti inými dlhmi u spotrebiteľa, ale je potrebné zisťovanie celkovej majetkovej situácie spotrebiteľa, vrátane všetkých životných nákladov. Samotná výška príjmu pri vyživovacej povinnosti k piatim nezaopatreným deťom tak môže byť iba relatívnym údajom. Žalovanému boli v zmysle čl. II. zmluvy poskytované finančné prostriedky za účelom vyplatenia konkrétnych záväzkov u právneho predchodcu žalobcu, pričom sa jednalo o tri záväzky. Časť sumy bola poskytnutá na úhradu záväzku žalovaného u tretieho subjektu Cetelem-BNP Paribas Personal Finance SA. Celkovo tak na úhradu už existujúcich záväzkov podľa špecifikácie žalobcu z 28.12.2021 bolo poskytnutých 27.005,39 eur. Pri tak značnom zadlžení, kedy prakticky takmer celá suma istiny poskytnutého úveru bola priamo právnym predchodcom žalobcu použitá na úhradu existujúcich dlhov žalovaného, nie je akceptovateľné, aby súd mohol považovať za posúdenie bonity klienta s odbornou starostlivosťou iba zistenie jeho príjmu bez skutočného overenia životných nákladov žalovaného. Aj samotný ďalší vývoj situácie preukazuje, že schopnosť žalovaného splácať úver nebola vykonaná s odbornou starostlivosťou, nakoľko žalovaný nebol schopný uhrádzať uvedenú pohľadávku, pričom právnenému predchodcovi žalobcu neuhradil žiadnu splátku úveru poskytnutého vo výške 29.000,- eur (!).

Žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom ani to, že by skúmal informácie z reportu zo Sociálnej poisťovne. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami.

Pri tak vysokej istine poskytnutého úveru a pri uzatváraní zmluvy aj zistenej vysokej zadlženosti žalovaného, súde nemôže považovať za posúdenie bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou právnym predchodcom žalobcu vykonané skúmanie respektíve v konaní preukázané skúmanie. Banke muselo byť zrejmé, keď žalovaný nespláca skoršie úvery, že existuje riziko, že nedokáže ani pri ich konsolidácii zaplatiť predmetnú čiastku 29.000,- eur a uvedenému prispôsobiť aj skúmanie jeho bonity.

Povinnosť súdu ex offa zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

Súd podporne udáva, že v danom prípade existujú aj pochybnosti o správnom určení celkovej čiastky úveru, teda údajá vyžadovaného podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Zo zmluvy totiž nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru ani zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva v časti I. čl. I. bode 1 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 406,54 eur, počet splátok 96 a celková čiastka spojená s úverom je 39025,63 eur. Avšak už 96 splátok po 406,54 eur predstavuje spolu sumu 39027,84 eur. Uvedenú skutočnosť žalobca neozrejmil. Odchýlka v celkovej čiastke nie je vysvetlená v obsahu stranami sporu podpísaného zmluvného formulára a údaj prípadne inej výške niektorej splátky sa v ňom nikde nenachádza. Ďalšie súčasti zmluvy, ako napríklad Produktové obchodné podmienky, či Všeobecné obchodné podmienky (čl. III. zmluvy) žalobca nepredložil, navyše ide o listiny neobsahujúce podpis spotrebiteľa. Zo žiadnej listiny, ktorá bola spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známa tak nie je jednoznačne zrejmé, čo predstavuje zostatok pohľadávky banky. Zrejma je iba istina úveru, počet a výška splátok úveru, avšak uvedené nevysvetľuje nesúlad medzi celkovou čiastkou uvedenou v zmluve a ďalšími náležitosťami zmluvy (počet a výška splátok), s ktorými celková čiastka nekorešponduje. Uvedené má zároveň vplyv na určenie ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to správnosti údajá o ročnej percentuálnej miere nákladov (11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Uvedené má potom vplyv aj na výšku RPMN, nakoľko iné predpoklady na jej výpočet (§ 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch), nevyplývajú priamo z formulára spotrebiteľského úveru.

Pokiaľ ide o správnosť údajá o RPMN ako aj celkovej čiastke, uvedená odchýlka bola niektorou judikatúrou vyhodnotená tiež ako zanedbateľná pre identifikáciu rozsahu záväzku spotrebiteľa (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/232/2019 z 13. 02. 2020 pri posudzovaní obdobnej zmluvy žalobcu (jeho právneho predchodcu) ako v danom prípade). Pri absencii ďalších nedostatkov by bolo zrejme možné uvedenú odchýlku akceptovať bez sankcie bezúročnosti a bezpokatkovosti úveru.

Tu je však potrebné poukázať aj na nejednoznačne stanovenú úrokovú sadzbu v zmluvnom formulári, a to fixnú do splatnosti 9,10% ročne v deň uzatvorenia zmluvy a 7,60% ročne po poskytnutí zľavy vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení. Uvedená náležitosť tak jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy, navyiac za nejednoznačne stanovených podmienok, respektíve podmienok nevyplývajúcich priamo zo zmluvného formulára. Uvedené ustanovenie tak oprávňuje za nejasných podmienok uplatňovať proti žalovanému rôzne sadzby úroku z úveru, čo žalobca (jeho právny predchodca) aj urobil, nakoľko zo špecifikácie dlžnej sumy zo dňa 20.12.2021 ako aj 27.7.2022 je zrejmé, že žalovanému bol účtovaný úrok aj úrok 7,60% ročne a minimálne od 2.12.2020 do 15.6.2021 právny predchodca žalobcu vyčíslvoval žalovanému úrok na základe sadzby 9,10% ročne. Na základe akých konkrétnych kritérií nie je zrejmé ani súdu a nebolo to žalobcom ani uvedené v rámci špecifikácie uplatňovaného nároku, na ktorú bol vyzvaný a existujú tak dôvodné pochybnosti, že tieto kritéria boli známe žalovanému ako spotrebiteľovi pri podpise zmluvného formulára.

Nejednoznačné uvedenie úrokovej sadzby je možné považovať za absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienok a spôsobu vykonania tejto zmeny.

Uvedené je tak spôsobilé privodiť nejednoznačnosť až zmätočnosť ustanovení zmluvy a spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy. Údaje v zmluve uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za daných okolností v spojení s neposúdením s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je možné aj vyššie uvedené nedostatky v ich súhrne vyhodnotiť ako dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

Pri súčasnom poskytnutí úveru právnym predchodcom žalobcu za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, pričom v zmluve absentovali údaje obligatórne vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

Súd navyiac poukazuje na ďalšie skutočnosti, Ako je zrejmé z čl.II bodu 1. zmluvy, žalovaný uzavrel túto zmluvu z dôvodu, aby sa z poskytnutej sumy uhradil aj jeho ďalšie tri záväzky, ktorá mal vo vzťahu k banke (právnemu predchodcovi žalobcu), pričom sa jednalo o záväzy vo výške 600,- eur, 16.422,29 eur a 6990,01 eur. Jednalo sa o zmluvy č. 5135826806, č. 5134225590, č. 5136108865 uzavreté rovnako s právnym predchodcom žalobcu. Žalobca jednoznačne neozrejml otázku splnenia podmienok v zmysle § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá bola aj predmetom predbežného posúdenia na pojednávaní dňa 26.9.2022.

Vzhľadom na uvedené musel súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere preskúmať s poukazom na ust. § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase zavretia zmluvy zo dňa 8.8.2019, podľa ktorého ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdному konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 7 ods. 3, 6 až 14, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až j), m) a r), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16 až 23 a § 25 až 27. To platí aj vtedy, ak na veriteľa prešla alebo bola prevedená pohľadávka z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa.

Žalobca v danom prípade nepreukázal rozsah záväzku z predchádzajúcich zmlúv č. 5135826806, č. 5134225590, č. 5136108865 v čase uzavretia zmluvy zo 8.8.2019.

Takáto zmluva je totiž svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku (privatívnou nováciou) v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky.

V zmysle citovaného § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch je tak predpokladom uzatvorenia novej zmluvy skutočnosť, aby podmienky splácania úveru vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania úveru vyplývajúce z pôvodnej zmluvy. K zhoršeniu podmienok splácania uzatvorením novej zmluvy by mohlo dôjsť napríklad v prípade, ak predchádzajúce záväzky boli premlčané, alebo boli dojednané neprímerane vysoké úroky, úver poskytnutý zmluvou mohol byť posúdený pre absenciu náležitostí zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov a podobne. Takýmto spôsobom by si uzatvorením novej zmluvy veriteľ mohol zabezpečiť vymoženie pohľadávok, na ktoré by inak nemal nárok (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/173/2017 z 28. 06. 2018).

V danom prípade, na preukázanie dôvodnosti svojho nároku mal žalobca predkladať dôkazy, okrem samotnej zmluvy aj ďalšie dôkazy preukazujúce dôvodnosť jeho nároku, aby bolo zrejmé, v akej reálnej výške boli poskytnuté predchádzajúce refinancované úvery žalovanému, akú sumu tento uhradil k predmetným úverom, aby bolo zrejmé aký bol teda skutočný dlh žalovaného a z čoho pozostával ku dňu uzavretia zmluvy z 8.8.2019, ktorou bol jeho predchádzajúci záväzok vo vzťahu k právnemu predchodcovi žalobcu nahradený. Uvedené posúdenie zo strany súdu sa netýka záväzku vo výške 3.300,- eur vo vzťahu k tretej strane (iný veriteľ CETELEM-BNP Paribas Personal Finance).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že žalobca má v danom prípade nárok najviac na istinu úveru bez úroku a ďalších poplatkov z dôvodov uvedených vyššie. Žalovanému bolo pôvodným veriteľom poskytnutých 29.000,- eur. Úhrady žalovaného predstavovali sumu 0,- eur.

Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie nesplatenej istiny úveru žalobcovi v sume 29.000,- eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženie do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 29.000,- eur od 8.12.2020 (zosplatenie bolo podľa predloženej doručenky do sféry dispozície žalovaného doručené dňa 7.12.2020, kedy došlo k uloženiu zásielky s uvedenou listinou na pošte) do zaplatenia.

Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 8.12.2020 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

Nárokmi na kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 195,- eur ako aj poplatky v sume 24,- eur sa súd nezaoberal z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v uvedenej časti.

Súd na záver udáva, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaný nárok žalobcu neuznal spôsobom vyjadreným v tomto ustanovení, žiadal iba o možnosť uhradiť dlh v splátkach. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017). V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016). Samotný

prejav žalovaného, že so žalobou súhlasí za takýto určitý prejav podľa nemožno považovať (v súvislosti s uvedeným porovnaním rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/92/2019 z 29. 06. 2020).

„Keďže ide o konanie s tzv. slabšou stranou, je potrebné dôsledne vyžadovať náležitosti uznávacieho právneho úkonu. V tomto smere odvolací súd poukázal na skutočnosť, že výrazový prostriedok „je si vedomý dlhu“, „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno bez ďalšieho považovať za uznávací prejav. Nie je možné uznanie výšky nároku bez toho, aby sa uznal jeho základ. Prejav žalovaného, tak ako je zachytený v zápisnici z pojednávania na súde prvého stupňa, nie je natoľko jasný a jednoznačný, aby z neho bolo možné usúdiť, že jeho úmyslom bolo skutočne uznanie základu aj výšky nároku. Z vyjadrenia žalovaného nie je zrejmé, v akom rozsahu považuje žalobu za opodstatnenú. Byť si vedomý dlhu ešte samo osebe neznamená, že dlžník svoj dlh aj uznáva. V prípade spotrebiteľských sporov je súd povinný preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa obsahové požiadavky ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a pod. V spotrebiteľských sporoch možno za relevantný považovať iba informovaný uznávací prejav vôle spotrebiteľa, t. j. taký, ku ktorému spotrebiteľ pristúpil až po tom, čo súd prvej inštancie vykonal poučenie podľa § 292 písm. b) CSP, teda vhodným spôsobom, nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti.“ (rozsudok NS SR z 30. novembra 2021 sp. zn. 7Cdo/179/2020)

Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Žalovaný je momentálne vo výkone trestu odňatia slobody, kde síce pracuje, avšak jeho príjem v období od októbra 2021 do apríla 2022 predstavoval iba sumu 59,03 eur. Zároveň je poberateľom výsluhového dôchodku v sume 814,- eur, z ktorého sú mu vykonávané zrážky v sume 629,49 eur. Má vyživovaciu povinnosť k piatim nezaopatreným deťom, pričom mimo dlžného výživného je povinný pravidelne uhrádzať riadne výživné v sume 260,- eur mesačne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prihliadnúc na majetkové pomery žalovaného, jeho celkovú finančnú situáciu, súd jej povolil splácať dlh v primeraných mesačných splátkach po 500,- eur mesačne. Prvých päť splátok úveru súd povolil žalovanému uhrádzať v splátkach po 50,- eur, na základe jeho žiadosti, keďže je vo výkone trestu do novembra 2022, pričom od decembra 2022 má prisľúbenú prácu. Uvedené nie je v rozpore ani s požiadavkou žalobcu, aby bola dlžná suma splatená do 60 mesiacov. So žiadosťou žalovaného a spôsobom povolenia úhrady dlhu v splátkach vyjadril žalobca na pojednávaní dňa 26.9.2022 súhlas.

Súd zdôrazňuje, že účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Žalobca vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

Povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nie je spôsobilé žalobcovi spôsobiť ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane do hospodárskych pomerov žalobcu ako spoločnosti ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Žalovaný ako spotrebiteľ si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce.

Súd, ktorý rozhoduje o čase plnenia žalobou uplatneného nároku nie je viazaný pôvodne dojednanými splátkami, môže však pri stanovení výšky splátok zohľadniť situáciu existujúcu v čase rozhodovania.

Ak spotrebiteľ svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

Splácanie pôvodného dlhu podľa zmluvy bolo rozvrhnuté na 96 splátok, pričom v danom prípade splácanie priznanie dlžnej istiny 29.000,- eur stanovenými primeranými splátkami po 500,- eur mesačne (a piatimi po 50,- eur mesačne) nepresiahne pôvodne v zmluve dohodnutú dobu splácania 96 mesiacov.

Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovaného (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

Žalobca požadoval sumu 33.901,04 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, pričom žalobcovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 29.000,- eur spolu s ďalším príslušenstvom a v časti o zaplatenie sumy 631,89 eur bolo konanie zastavené.

Žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 631,89 eur s príslušenstvom z dôvodu späťvzatia žaloby bez udania dôvodu a v časti o zaplatenie sumy 4269,15 eur bola žaloba zamietnutá.

Žalobcov úspech tak predstavoval 85,54% a neúspech 14,46%. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 71% ($85,54 - 14,46 = 71,08\%$), ktorý mu súd aj priznal.

V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

20

5Csp/103/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.